

**ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ (ΥΠΕΝ)
ΠΡΟΣ ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΟ ΣΝ ΤΟΥ ΥΠΕΝ ΜΕ ΤΙΤΛΟ «ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ»**

ΜΕΡΟΣ Α΄

Τροποποίηση του ν. 4122/2013 (Α΄ 42) για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις διατάξεις της Οδηγίας 2018/844/ΕΕ της 30ής Μαΐου 2018 (L156/19.06.2018) “για την τροποποίηση της Οδηγίας 2010/31/ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων και της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση”

Άρθρο 1

Αντικατάσταση των άρθρων 1 και 2 του ν. 4122/2013

(Άρθρο 2 της Οδηγίας 2010/31/ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε από την παρ. 1 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2018/844/ΕΕ)

1. Το άρθρο 1 του ν. 4122/2013 (Α΄ 42) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1

Σκοπός - Αντικείμενο

Με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με την Οδηγία 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 2010 «Για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων (αναδιατύπωση)» (ΕΕ L153 της 18.6.2010), όπως τροποποιήθηκε με την Οδηγία 2018/844/ΕΕ (ΕΕ L156 της 19.6.2018).»

2. Το άρθρο 2 του ν. 4122/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 2

Ορισμοί

Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου οι ακόλουθοι όροι έχουν την εξής έννοια:

1. «Κτίριο»: στεγασμένη κατασκευή με τοίχους για την οποία χρησιμοποιείται ενέργεια προς ρύθμιση των κλιματικών συνθηκών εσωτερικού χώρου.

2. «Κτιριακή μονάδα»: τμήμα, όροφος ή διαμέρισμα εντός κτιρίου, που έχει σχεδιαστεί ή υποστεί μετατροπή ώστε να χρησιμοποιείται χωριστά.

3. «Συνολική επιφάνεια κτιρίου ή κτιριακής μονάδας»: η συνολική μεικτή επιφάνεια δαπέδων, κλειστών στεγασμένων θερμαινόμενων και μη χώρων, μετρούμενη βάσει εξωτερικών διαστάσεων σύμφωνα με τον Κανονισμό Ενεργειακής Απόδοσης Κτιρίων (ΚΕΝΑΚ).

4. «Ωφέλιμη επιφάνεια κτιρίου ή κτιριακής μονάδας»: η μεικτή επιφάνεια δαπέδων των κλειστών στεγασμένων χώρων του κτιρίου που προορίζονται για την εξυπηρέτηση των αναγκών της κύριας χρήσης του, μετρούμενη βάσει εξωτερικών διαστάσεων σύμφωνα με τον ΚΕΝΑΚ. Στην ωφέλιμη επιφάνεια δεν προσμετρώνται: οι ανεξάρτητοι βοηθητικοί χώροι, όπως χώροι αποθήκευσης, στάθμευσης και εγκατάστασης ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού του κτιρίου, η επιφάνεια των κοινόχρηστων κλιμακοστασίων και του φρεατίου ανελκυστήρα, η επιφάνεια των αιθρίων και όλων των διαμπερών ανοιγμάτων ή οδεύσεων που λειτουργούν ως φωταγωγοί ή ως αγωγοί κυκλοφορίας του αέρα για τον κλιματισμό του κτιρίου.

5. «Κτίριο με σχεδόν μηδενική κατανάλωση ενέργειας»: κτίριο με πολύ υψηλή ενεργειακή απόδοση, προσδιοριζόμενη σύμφωνα με το άρθρο 3. Η σχεδόν μηδενική ή πολύ χαμηλή ποσότητα ενέργειας που απαιτείται για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών του κτιρίου, πρέπει να καλύπτεται σε πολύ μεγάλο βαθμό από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, περιλαμβανομένης της ενέργειας που παράγεται επιτόπου ή πλησίον του κτιρίου.
6. «Κέλυφος κτιρίου - κτιριακής μονάδας»: το σύνολο των οριζόντιων και κατακόρυφων δομικών στοιχείων που ορίζουν το κτίριο ή την κτιριακή μονάδα.
7. «Τεχνικό σύστημα κτιρίου – κτιριακής μονάδας»: οι ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις κτιρίου ή κτιριακής μονάδας που χρησιμοποιούνται για θέρμανση και ψύξη χώρου, αερισμό, παραγωγή ζεστού νερού για οικιακή χρήση, φωτισμό, αυτοματισμό και έλεγχο κτιρίου, επιτόπια παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας ή συνδυασμός των εν λόγω συστημάτων, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων που χρησιμοποιούν ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές.
- 7 α. «Σύστημα αυτοματισμού και ελέγχου κτιρίου ή κτιριακής μονάδας»: σύστημα που περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα, λογισμικό και τεχνικές υπηρεσίες, που μπορούν να υποστηρίξουν την ενεργειακά αποδοτική, οικονομική και ασφαλή λειτουργία των τεχνικών συστημάτων κτιρίου ή κτιριακής μονάδας μέσω αυτόματων ελέγχων και διευκόλυνσης της χειροκίνητης διαχείρισης των εν λόγω τεχνικών συστημάτων κτιρίου.
8. «Στοιχείο κτιρίου - κτιριακής μονάδας»: τεχνικό σύστημα ή δομικό στοιχείο του κελύφους του κτιρίου ή της κτιριακής μονάδας.
9. «Ενεργειακή απόδοση κτιρίου - κτιριακής μονάδας»: η υπολογισθείσα ή μετρούμενη ποσότητα ενέργειας που απαιτείται για να ικανοποιηθεί η ενεργειακή ζήτηση που συνδέεται με την τυπική χρήση του κτιρίου, η οποία περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την ενέργεια που χρησιμοποιείται για θέρμανση, ψύξη, αερισμό, παραγωγή ζεστού νερού χρήσης (ZNX) και φωτισμό.
10. «Πρωτογενής ενέργεια»: η ενέργεια από ανανεώσιμες και μη ανανεώσιμες πηγές που δεν έχει υποστεί μετατροπή ή μετασχηματισμό.
11. «Ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές»: ενέργεια από ανανεώσιμες μη ορυκτές πηγές, δηλαδή αιολική, ηλιακή, αεροθερμική, γεωθερμική, υδροθερμική ενέργεια και ενέργεια από τη θάλασσα, υδροηλεκτρική, από βιομάζα, από τα εκλυόμενα στους χώρους υγειονομικής ταφής αέρια, από τα αέρια που παράγονται σε μονάδες επεξεργασίας λυμάτων και από τα βιοαέρια.
12. «Ριζική ανακαίνιση κτιρίου ή κτιριακής μονάδας» (ανακαίνιση μεγάλης κλίμακας): η ανακαίνιση κατά την οποία, η συνολική δαπάνη της ανακαίνισης που αφορά το κέλυφος του κτιρίου ή της κτιριακής μονάδας ή τα τεχνικά συστήματά τους υπερβαίνει το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της αξίας του κτιρίου ή της κτιριακής μονάδας, εξαιρουμένης της αξίας του οικοπέδου επί του οποίου έχει κατασκευαστεί το κτίριο. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, καθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού της αξίας του κτιρίου ή της κτιριακής μονάδας για το χαρακτηρισμό μιας ανακαίνισης ως ριζικής κατά τα ανωτέρω οριζόμενα, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.
13. «Ευρωπαϊκό πρότυπο»: πρότυπο που εκδίδεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN), την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης (Cenelec) ή το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τυποποίησης στον τομέα των Τηλεπικοινωνιών (ETSI) και διατίθεται προς δημόσια χρήση.
14. «Πιστοποιητικό Ενεργειακής Απόδοσης (ΠΕΑ)»: πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας ή άλλον φορέα που αυτό ορίζει, το οποίο αποτυπώνει την ενεργειακή απόδοση ενός κτιρίου ή κτιριακής μονάδας, υπολογιζόμενη σύμφωνα με τη μεθοδολογία του άρθρου 3 του παρόντος νόμου.

15. «Ενεργειακή επιθεώρηση κτιρίου ή κτιριακής μονάδας»: η διαδικασία εκτίμησης της κατανάλωσης ενέργειας κτιρίου ή κτιριακής μονάδας, των παραγόντων που την επηρεάζουν, καθώς και διατύπωσης συστάσεων για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης του.

16. «Ενεργειακή επιθεώρηση συστήματος θέρμανσης ή κλιματισμού»: η διαδικασία αξιολόγησης του βαθμού απόδοσης του συστήματος, της εκτίμησης του μεγέθους του σε σχέση με τις ανάγκες θέρμανσης, ψύξης και αερισμού του κτιρίου, καθώς και διατύπωσης συστάσεων για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης του.

17. «Ενεργειακός επιθεωρητής»: φυσικό πρόσωπο που διενεργεί ενεργειακές επιθεωρήσεις κτιρίων ή/και συστημάτων θέρμανσης ή/και κλιματισμού, εγγεγραμμένο στα αντίστοιχα Μητρώα Ενεργειακών Επιθεωρητών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, κατά τις διατάξεις του παρόντος.

18. «Συμπαγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας (ΣΗΘ)»: η ταυτόχρονη, στο πλαίσιο μιας διεργασίας, παραγωγή θερμικής ενέργειας και ηλεκτρικής ή/και μηχανικής ενέργειας.

19. «Βέλτιστο από πλευράς κόστους επίπεδο»: το επίπεδο ενεργειακής απόδοσης που επιτυγχάνει το χαμηλότερο κόστος κατά την εκτιμώμενη διάρκεια του οικονομικού κύκλου ζωής, όπου:

α) το χαμηλότερο κόστος καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη το κόστος που σχετίζεται με την ενεργειακή απόδοση και περιλαμβάνει:

αα) το αρχικό κόστος επένδυσης,

ββ) το κόστος συντήρησης και λειτουργίας (συμπεριλαμβανομένων των ενεργειακών δαπανών, εξοικονομήσεων και κερδών από την παραχθείσα ενέργεια, και

γγ) στο κόστος διάθεσης, το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με τις δαπάνες για την αποδόμηση κτιρίου ή στοιχείου στο τέλος του κύκλου ζωής του. Στις δαπάνες συμπεριλαμβάνονται η κατεδάφιση, η αφαίρεση των στοιχείων που δεν έχουν ακόμη φτάσει στο τέλος του κύκλου ζωής τους, η αποκομιδή και η περιβαλλοντική διαχείρισή τους,

β) ο εκτιμώμενος οικονομικός κύκλος ζωής αναφέρεται είτε στο κτίριο, εφόσον οι απαιτήσεις για ενεργειακή απόδοση έχουν τεθεί για το σύνολο του κτιρίου, είτε στο στοιχείο κτιρίου, εφόσον οι απαιτήσεις για ενεργειακή απόδοση έχουν τεθεί για τα στοιχεία κτιρίου.

20. «Σύστημα κλιματισμού»: ο συνδυασμός των στοιχείων που απαιτούνται για την επεξεργασία του αέρα εσωτερικού χώρου, μέσω του οποίου η θερμοκρασία ελέγχεται ή μπορεί να μειωθεί.

20 α. «Σύστημα θέρμανσης»: ο συνδυασμός των στοιχείων που απαιτούνται για την επεξεργασία του αέρα εσωτερικού χώρου, μέσω της οποίας αυξάνεται η θερμοκρασία.

20 β. «Μονάδα παραγωγής θερμότητας»: το μέρος του συστήματος θέρμανσης που παράγει ωφέλιμη θερμότητα χρησιμοποιώντας μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες διεργασίες:

α) καύση καυσίμων, όπως σε λέβητα,

β) αξιοποίηση του φαινομένου Joule, στα θερμαντικά στοιχεία συστήματος θέρμανσης με ηλεκτρικές αντιστάσεις,

γ) δέσμευση της θερμότητας από τον ατμοσφαιρικό αέρα, τον απαγόμενο αέρα αερισμού, ή πηγή νερού ή θερμότητας εδάφους με χρήση αντλίας θερμότητας.

20 γ. «Συμβάσεις ενεργειακής απόδοσης»: οι συμβάσεις ενεργειακής απόδοσης όπως ορίζονται στο άρθρο 3 του ν. 4342/2015 (Α' 143).

21. «Λέβητας»: η συνδυασμένη μονάδα λέβητα καυστήρα που είναι σχεδιασμένη να μεταδίδει σε ρευστά τη θερμότητα που παράγεται από την καύση.

22. «Αντλία θερμότητας»: μηχανήμα, συσκευή ή εγκατάσταση που μεταφέρει θερμότητα από το φυσικό περιβάλλον, όπως από τον αέρα, το νερό ή το έδαφος, σε κτίρια ή βιομηχανικές εφαρμογές, με την αναστροφή της φυσικής ροής της θερμότητας, κατά τρόπο ώστε να ρέει από χαμηλότερη σε υψηλότερη θερμοκρασία· για τις αναστρέψιμες αντλίες θερμότητας, μπορεί επίσης να μεταφέρει θερμότητα από το κτίριο στο φυσικό περιβάλλον.

23. «Ονομαστική ισχύς εξόδου»: η μέγιστη θερμική ή ψυκτική ισχύς εκφραζόμενη σε κιλοβάτ (kW), την οποία αναφέρει και εγγυάται ο κατασκευαστής ως παρεχόμενη κατά τη συνεχή λειτουργία με ταυτόχρονη τήρηση της ωφέλιμης απόδοσης που προσδιορίζεται από τον κατασκευαστή.

24. «Τηλεθέρμανση» ή «Τηλεψύξη»: η διανομή θερμικής ενέργειας με τη μορφή ατμού, ζεστού νερού ή ψυχρών υγρών, από ένα κεντρικό σημείο παραγωγής μέσω δικτύου σε πλήθος κτιρίων ή θέσεων, για την κάλυψη θερμικών ή ψυκτικών αναγκών χώρων ή διεργασιών.

25. «Μελέτη Ενεργειακής Απόδοσης (ΜΕΑ)»: η μελέτη που αναλύει και αξιολογεί την απόδοση του ενεργειακού σχεδιασμού του κτιρίου ή της κτιριακής μονάδας, σύμφωνα με τη μεθοδολογία υπολογισμού του άρθρου 3 του παρόντος νόμου.

26. «Αρχείο Επιθεωρήσεως Κτιρίων»: η ηλεκτρονική βάση δεδομένων στην οποία υποβάλλονται και καταχωρίζονται σε ξεχωριστές μερίδες:

α) τα Πιστοποιητικά Ενεργειακής Απόδοσης,

β) οι Εκθέσεις Επιθεώρησης Συστημάτων Θέρμανσης και

γ) οι Εκθέσεις Επιθεώρησης Συστημάτων Κλιματισμού.

27. «Μητρώο Ενεργειακών Επιθεωρητών»: η ηλεκτρονική βάση δεδομένων, όπου εγγράφονται με αύξοντα αριθμό μητρώου οι Ενεργειακοί Επιθεωρητές Κτιρίων, Συστημάτων Θέρμανσης και Κλιματισμού. Τηρείται ξεχωριστό Μητρώο για τα νομικά πρόσωπα που έχουν ως εταίρο τους Ενεργειακό Επιθεωρητή.

28. «Μικρό απομονωμένο σύστημα»: είναι το σύστημα ηλεκτρικής ενέργειας κάθε Μη Διασυνδεδεμένου Νησιού όπως ορίζεται στην περίπτωση κγ της παρ. 3 άρθρου 2 του ν. 4001/2011 (Α' 179).».

Άρθρο 2

Προσθήκη του άρθρου 2Α ν. 4122/2013

(άρθρο 2Α της Οδηγίας 2010/31/ΕΕ, όπως προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2018/844/ΕΕ)

Στο ν. 4122/2013 προστίθεται άρθρο 2Α ως εξής:

«Άρθρο 2Α

Μακροπρόθεσμη στρατηγική ανακαίνιση

1. Η Διεύθυνση Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει την ευθύνη σύνταξης έκθεσης μακροπρόθεσμης στρατηγικής ανακαίνισης του δημόσιου και ιδιωτικού κτιριακού αποθέματος και μετατροπής του σε κτιριακό δυναμικό απαλλαγμένο από ανθρακούχες εκπομπές και υψηλής ενεργειακής απόδοσης έως το 2050, διευκολύνοντας την οικονομικά αποδοτική μετατροπή υφιστάμενων κτιρίων σε κτίρια με σχεδόν μηδενική κατανάλωση ενέργειας.

2. Η έκθεση εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και υποβάλλεται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στο πλαίσιο του τελικού ενοποιημένου εθνικού σχεδίου για την ενέργεια και το κλίμα.

Κάθε μακροπρόθεσμη στρατηγική ανακαίνισης περιλαμβάνει:

- α) ανασκόπηση του κτιριακού αποθέματος που βασίζεται, ανάλογα με την περίπτωση, σε στατιστική δειγματοληψία και το αναμενόμενο ποσοστό ανακαινισμένων κτιρίων το 2020, 2030, 2040 και 2050.
- β) εξεύρεση οικονομικά αποδοτικών προσεγγίσεων για τις ανακαινίσεις ανάλογα με το είδος του κτιρίου και την κλιματική ζώνη, λαμβάνοντας υπόψη πιθανά κατάλληλα σημεία ενεργοποίησης της διαδικασίας ανακαίνισης στον κύκλο ζωής του κτιρίου, κατά περίπτωση,
- γ) πολιτικές και δράσεις για την προώθηση οικονομικά αποδοτικών ριζικών ανακαινίσεων κτιρίων, περιλαμβανομένων των ριζικών ανακαινίσεων κατά στάδια, καθώς και για την υποστήριξη στοχευμένων οικονομικά αποδοτικών ενεργειακά, μέτρων και ανακαινίσεων, όπως με τη θέσπιση προαιρετικού συστήματος διαβατηρίων ανακαίνισης κτιρίων
- δ) επισκόπηση των πολιτικών και των δράσεων που αφορούν τα τμήματα του κτιριακού αποθέματος που παρουσιάζουν τις χειρότερες επιδόσεις, τα διλήμματα λόγω αντικρουόμενων κινήτρων και τις αποτυχίες της αγοράς,
- ε) περιγραφή των εθνικών δράσεων που συμβάλλουν στην άμβλυνση της ενεργειακής πενίας,
- στ) πολιτικές και δράσεις που αφορούν όλα τα δημόσια κτίρια,
- ζ) επισκόπηση των πρωτοβουλιών για την προώθηση έξυπνων τεχνολογιών και καλά διασυνδεδεμένων κτιρίων και κοινοτήτων, καθώς και τη βελτίωση των δεξιοτήτων και της εκπαίδευσης στον κατασκευαστικό τομέα και τον τομέα της ενεργειακής απόδοσης, και
- η) τεκμηριωμένη εκτίμηση της αναμενόμενης εξοικονόμησης ενέργειας και του γενικότερου οφέλους, τουλάχιστον στους τομείς της υγείας, της ασφάλειας και της ποιότητας του αέρα.

3. Η μακροπρόθεσμη στρατηγική ανακαίνισης παρουσιάζει χάρτη πορείας με μέτρα και μετρήσιμους δείκτες προόδου, ενόψει του μακροπρόθεσμου στόχου του 2050 για μείωση των εκπομπών αερίου του θερμοκηπίου στην Ένωση κατά 80-95 % σε σχέση με το 1990, προκειμένου να επιτευχθεί κτιριακό απόθεμα υψηλής ενεργειακής απόδοσης και απαλλαγμένο από ανθρακούχες εκπομπές και προκειμένου να διευκολυνθεί η οικονομικά αποδοτική μετατροπή υφιστάμενων κτιρίων σε κτίρια με σχεδόν μηδενική κατανάλωση ενέργειας. Ο χάρτης πορείας περιλαμβάνει ενδεικτικά ορόσημα για το 2030, το 2040 και το 2050, και προσδιορίζει με ποιόν τρόπο τα ορόσημα αυτά συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων ενεργειακής απόδοσης της Ένωσης σύμφωνα με το ν. 4342/2015.

4. Προκειμένου να στηριχθεί η κινητοποίηση επενδύσεων για τις ανακαινίσεις που είναι απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων της παραγράφου 2, το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας εξετάζει επιπρόσθετα χρηματοδοτικά, θεσμικά, διοικητικά ή/και οικονομικά κίνητρα, τα οποία στοχεύουν:

- α) στην ομαδοποίηση των έργων, όπως μέσω επενδυτικών πλατφορμών ή ομάδων και μέσω κοινοπραξιών μικρομεσαίων επιχειρήσεων,
- β) τη μείωση των διαφαινόμενων κινδύνων των επενδύσεων σε τομείς της ενεργειακής απόδοσης για τους επενδυτές και τον ιδιωτικό τομέα,
- γ) την προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων και την αντιμετώπιση συγκεκριμένων ανεπαρκειών της αγοράς μέσω της κινητοποίησης δημόσιας χρηματοδότησης,
- δ) την προσέλκυση επενδύσεων για την επίτευξη ενεργειακά αποδοτικού δημόσιου κτιριακού αποθέματος, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της Eurostat, και
- ε) τη λειτουργία προσιτών και διαφανών συμβουλευτικών εργαλείων, όπως οι υπηρεσίες μίας στάσης για τους καταναλωτές και συμβουλευτικές υπηρεσίες για θέματα ενέργειας, όσον αφορά τις ενδεδειγμένες ενεργειακά αποδοτικές ανακαινίσεις και τα κατάλληλα χρηματοδοτικά μέσα.

5. Στο παράρτημα της έκθεσης μακροπρόθεσμης στρατηγικής ανακαίνισης περιλαμβάνεται η περίληψη των αποτελεσμάτων της δημόσιας διαβούλευσης, η επισκόπηση της εφαρμογής της πλέον πρόσφατης μακροπρόθεσμης στρατηγικής ανακαίνισης και των σχεδιαζόμενων πολιτικών και δράσεων.»

Άρθρο 3

Αντικατάσταση του άρθρου 3 ν. 4122/2013

(Άρθρο 3 και Παράρτημα Ι της Οδηγίας 2010/31/ΕΕ)

Το άρθρο 3 του ν. 4122/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 3

Θέσπιση μεθοδολογίας υπολογισμού ενεργειακής απόδοσης κτιρίων

1. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας εγκρίνεται Κανονισμός Ενεργειακής Απόδοσης Κτιρίων (ΚΕΝΑΚ), ο οποίος καθορίζει τη σχετική μεθοδολογία υπολογισμού, τις ελάχιστες απαιτήσεις για την ενεργειακή απόδοση κτιρίων, τον τύπο και το περιεχόμενο της Μελέτης Ενεργειακής Απόδοσης (ΜΕΑ) των κτιρίων ή κτιριακών μονάδων, τη διαδικασία και τη συχνότητα διενέργειας ενεργειακών επιθεωρήσεων των κτιρίων και των συστημάτων θέρμανσης και κλιματισμού, τον τύπο και το περιεχόμενο του εκδιδόμενου Πιστοποιητικού Ενεργειακής Απόδοσης (ΠΕΑ), τη διαδικασία έκδοσης του, τον έλεγχο της διαδικασίας ενεργειακής επιθεώρησης, τα προς τούτο αρμόδια όργανα, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα ή αναγκαία λεπτομέρεια. Με τον ΚΕΝΑΚ καθορίζεται, κάθε σχετικό θέμα με τον δείκτη ευφυούς ετοιμότητας των κτιρίων του άρθρου 8, καθορίζονται επίσης οι τιμές των παραμέτρων για τους υπολογισμούς της οικονομικής εφικτότητας των περιπτώσεων των άρθρων 7 και 8 και οι τεχνικές προδιαγραφές και οι ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων σχεδόν μηδενικής κατανάλωσης του άρθρου 9.

Η μεθοδολογία που εφαρμόζεται για τον προσδιορισμό της ενεργειακής απόδοσης κτιρίου είναι διαφανής και ανοικτή στην καινοτομία. Η μέθοδος υπολογισμού περιγράφεται σύμφωνα με τα εθνικά παραρτήματα των γενικών προτύπων, ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1, και 52018-1, που έχουν εκπονηθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) στο πλαίσιο της εντολής M/480 και όπως αυτή αναρτάται στο ιστότοπο του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

2. Η ενεργειακή απόδοση ενός κτιρίου ή κτιριακής μονάδας, προσδιορίζεται βάσει της υπολογιζόμενης ή της πραγματικής χρήσης ενέργειας και αντικατοπτρίζει τη συνήθη ενέργεια που καταναλώνει το κτίριο για θέρμανση χώρου, ψύξη χώρου, ζεστό νερό για οικιακή χρήση, αερισμό, φωτισμό και άλλα τεχνικά συστήματα του κτιρίου.

Η ενεργειακή απόδοση κτιρίου εκφράζεται με αριθμητικό δείκτη χρήσης πρωτογενούς ενέργειας σε kWh/(m² γ), με σκοπό τόσο την πιστοποίηση της ενεργειακής απόδοσης όσο και τη συμμόρφωση με τις ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης.

3. Οι ενεργειακές ανάγκες για θέρμανση χώρου, ψύξη χώρου, ζεστό νερό οικιακής χρήσης, φωτισμό, αερισμό και άλλα τεχνικά συστήματα του κτιρίου υπολογίζονται με τρόπο ώστε να διασφαλίζονται τα βέλτιστα επίπεδα υγιεινής, ποιότητας του αέρα εσωτερικού χώρου και άνεσης.

Ο υπολογισμός της πρωτογενούς ενέργειας βασίζεται σε συντελεστές πρωτογενούς ενέργειας ή συντελεστές στάθμισης ανά φορέα ενέργειας, οι οποίοι μπορούν να βασίζονται στους εθνικούς, περιφερειακούς ή τοπικούς ετήσιους, και πιθανόν επίσης εποχιακούς ή μηνιαίους, σταθμισμένους μέσους όρους ή σε πιο συγκεκριμένες πληροφορίες που διατίθενται για μεμονωμένα αστικά συστήματα.

Οι συντελεστές πρωτογενούς ενέργειας ή συντελεστές στάθμισης ανά φορέα ενέργειας καθορίζονται στον ΚΕΝΑΚ. Κατά την εφαρμογή αυτών των συντελεστών για τον υπολογισμό της ενεργειακής απόδοσης, επιδιώκεται η βέλτιστη ενεργειακή απόδοση του κελύφους του κτιρίου. Στον ΚΕΝΑΚ μπορεί να καθορίζονται

πρόσθετοι αριθμητικοί δείκτες συνολικής χρήσης πρωτογενούς ενέργειας και εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που παράγονται σε kg CO₂ eq/(m² .γ).

Κατά τον καθορισμό των συντελεστών πρωτογενούς ενέργειας με σκοπό τον υπολογισμό της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων, συνυπολογίζεται η ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές που παρέχει ο φορέας ενέργειας. Η ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές που παράγεται και χρησιμοποιείται επιτόπου με τη διαδικασία του ενεργειακού συμψηφισμού δε συνυπολογίζεται.

4. Η μεθοδολογία υπολογισμού της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων βασίζεται στα ευρωπαϊκά πρότυπα και καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη τουλάχιστον τα εξής:

α) τα πραγματικά θερμικά χαρακτηριστικά του κτιρίου (συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών χωρισμάτων του):

αα) θερμοχωρητικότητα,

ββ) θερμομόνωση,

γγ) θερμογέφυρες,

β) την εγκατάσταση θέρμανσης και παροχής ΖΝΧ, συμπεριλαμβανομένων των χαρακτηριστικών των θερμομονώσεων τους,

γ) την εγκατάσταση κλιματισμού, συμπεριλαμβανομένων των χαρακτηριστικών των θερμομονώσεων της,

δ) το φυσικό και μηχανικό αερισμό, που μπορεί να περιλαμβάνει και την αεροστεγανότητα,

ε) την εγκατάσταση γενικού φωτισμού (στα κτίρια του τριτογενή τομέα),

στ) το σχεδιασμό, τη θέση και τον προσανατολισμό του κτιρίου, περιλαμβανομένων των εξωτερικών κλιματικών συνθηκών,

ζ) τα παθητικά και υβριδικά ηλιακά συστήματα και την ηλιακή προστασία,

η) την παθητική θέρμανση και το δροσισμό,

θ) τις κλιματικές συνθήκες εσωτερικού χώρου, λαμβάνοντας υπόψη και τις συνθήκες σχεδιασμού εσωτερικού κλίματος και

ι) τα εσωτερικά φορτία.

5. Λαμβάνεται υπόψη η θετική επίδραση των κατωτέρω παραγόντων:

α) των τοπικών συνθηκών έκθεσης στον ήλιο, των ενεργητικών ηλιακών συστημάτων και άλλων συστημάτων θέρμανσης ψύξης, ΖΝΧ και παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας βασιζόμενων σε ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές,

β) της ωφέλιμης θερμικής και ηλεκτρικής ενέργειας παραγόμενης με συμπαραγωγή,

γ) των συστημάτων τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης σε κλίμακα περιοχής ή οικοδομικού τετραγώνου,

δ) του φυσικού φωτισμού.

6. Για το σκοπό αυτού του υπολογισμού, τα κτίρια κατατάσσονται στις ακόλουθες κατηγορίες χρήσης, όπως αυτές εξειδικεύονται με τις εκάστοτε ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις:

α) μονοκατοικίες διαφόρων τύπων,

β) πολυκατοικίες,

γ) γραφεία,

δ) εκπαιδευτικά κτίρια,

ε) νοσοκομεία,

- στ) ξενοδοχεία και εστιατόρια,
- ζ) αθλητικές εγκαταστάσεις,
- η) κτίρια υπηρεσιών χονδρικού και λιανικού εμπορίου,
- θ) άλλες κατηγορίες κτιρίων που καταναλώνουν ενέργεια.».

Άρθρο 4

Αντικατάσταση του άρθρου 4 ν. 4122/2013

(Άρθρο 4 της Οδηγίας 2010/31/ΕΕ)

Το άρθρο 4 του ν. 4122/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 4

Καθορισμός των ελάχιστων απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης

1. Οι ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης κτιρίων καθορίζονται με τον ΚΕΝΑΚ και αφορούν, τόσο στο σύνολο του κτιρίου ή της κτιριακής μονάδας όσο και στα επί μέρους στοιχεία του κτιρίου ή της κτιριακής μονάδας, που έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην ενεργειακή απόδοση, με στόχο την επίτευξη βέλτιστων από πλευράς κόστους επιπέδων.
2. Οι ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης για κτίρια ή κτιριακές μονάδες ορίζονται, λαμβάνοντας υπόψη τα βέλτιστα από πλευράς κόστους επίπεδα, όπως υπολογίζονται με το συγκριτικό μεθοδολογικό πλαίσιο του άρθρου 5.
3. Θεσπίζονται ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης για τα δομικά στοιχεία του κελύφους και τα τεχνικά συστήματα, που επηρεάζουν σημαντικά την ενεργειακή απόδοση του κτιρίου, λαμβάνοντας υπόψη τα βέλτιστα από πλευράς κόστους επίπεδα.
4. Κατά τον καθορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων δύναται να γίνει διάκριση μεταξύ νέων και υφιστάμενων κτιρίων και μεταξύ διαφόρων κατηγοριών χρήσης κτιρίων.
5. Στις εν λόγω απαιτήσεις συνεκτιμώνται οι γενικές απαιτήσεις κλιματικών συνθηκών εσωτερικού χώρου για την αποφυγή ενδεχόμενων αρνητικών επιδράσεων, όπως ο ανεπαρκής αερισμός, καθώς επίσης και οι τοπικές συνθήκες, η προβλεπόμενη χρήση και η ηλικία του κτιρίου.
6. Οι ελάχιστες απαιτήσεις αναθεωρούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα, τα οποία δεν υπερβαίνουν τα πέντε (5) έτη και, εάν χρειαστεί, επικαιροποιούνται προκειμένου να αντικατοπτρίζουν την τεχνική πρόοδο στον κτιριακό τομέα.
7. Οι ελάχιστες απαιτήσεις δεν εφαρμόζονται στις εξής κατηγορίες κτιρίων:
 - α) κτίρια προστατευόμενα ως μέρος συγκεκριμένου περιβάλλοντος ή λόγω της ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής ή ιστορικής τους αξίας, στο βαθμό που η συμμόρφωση προς ορισμένες ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης θα αλλοίωνε κατά τρόπο μη αποδεκτό το χαρακτήρα ή την εμφάνισή τους,
 - β) κτίρια χρησιμοποιούμενα ως χώρους λατρείας,
 - γ) βιομηχανικές εγκαταστάσεις, βιοτεχνίες, επαγγελματικά εργαστήρια, αποθήκες,
 - δ) προσωρινής χρήσης κτίρια που με βάση το σχεδιασμό τους η διάρκεια χρήσης τους δεν υπερβαίνει τα δύο (2) έτη, κτίρια αγροτικών χρήσεων - πλην κατοικιών - με χαμηλές ενεργειακές απαιτήσεις και αγροτικά κτίρια - πλην κατοικιών - που χρησιμοποιούνται από τομέα καλυπτόμενο από εθνική συμφωνία που αφορά την ενεργειακή απόδοση κτιρίων,

ε) μεμονωμένα κτίρια, με συνολική ωφέλιμη επιφάνεια μικρότερη από πενήντα τετραγωνικά μέτρα (50 τ.μ.), για τα οποία ισχύουν μόνο οι ελάχιστες απαιτήσεις που αφορούν σε δομικά στοιχεία του κτιριακού κελύφους.

Εφόσον τα παραπάνω κτίρια των περιπτώσεων γ', δ' και ε' περιλαμβάνουν χώρους - τμήματα λειτουργικά ανεξάρτητα και αυτόνομα συνολικής επιφάνειας μεγαλύτερης ή ίσης των πενήντα τετραγωνικών μέτρων (50 τ.μ.), με χρήσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος (όπως χώροι γραφείων, συνάθροισης κοινού, εμπορίου κλπ.), για τα τμήματα αυτά ισχύουν οι ελάχιστες απαιτήσεις.».

Άρθρο 5

Αντικατάσταση του άρθρου 5 ν. 4122/2013

(Άρθρο 5 της Οδηγίας 2010/31/ΕΕ)

Το άρθρο 5 του ν. 4122/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 5

Υπολογισμός των βέλτιστων από πλευράς κόστους επιπέδων των ελάχιστων απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης

1. Για τον υπολογισμό των βέλτιστων από πλευράς κόστους επιπέδων των ελάχιστων απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης, εφαρμόζεται η συγκριτική μεθοδολογία υπολογισμού, όπως ορίζεται στον Ευρωπαϊκό Κανονισμό αριθ. 244/2012 της Επιτροπής της 16ης Ιανουαρίου 2012 «προς συμπλήρωση της Οδηγίας 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων με τον καθορισμό συγκριτικού μεθοδολογικού πλαισίου για τον υπολογισμό των επιπέδων βέλτιστου κόστους των ελάχιστων απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων και των δομικών στοιχείων» (L 81/21.3.2012).

2. Το βέλτιστο από πλευράς κόστους επίπεδο πρέπει να ευρίσκεται εντός των επιπέδων απόδοσης, όπου η ανάλυση της σχέσης κόστους-οφέλους για ολόκληρο τον εκτιμώμενο οικονομικό κύκλο ζωής είναι θετική και συγκρίνεται με τις ισχύουσες ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης.

3. Οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας υποβάλλουν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή έκθεση, με την οποία κοινοποιούν όλα τα δεδομένα και τις παραδοχές των υπολογισμών, καθώς και τα αποτελέσματα αυτών. Στην έκθεση, επίσης, περιλαμβάνεται το αποτέλεσμα της σύγκρισης που γίνεται κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Σε περίπτωση που σύμφωνα με το αποτέλεσμα αυτό, οι ισχύουσες ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης είναι σημαντικά λιγότερο αποδοτικές από πλευράς ενεργειακής απόδοσης σε σχέση με τα βέλτιστα από πλευράς κόστους επίπεδα ελάχιστων απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης, στην έκθεση περιλαμβάνεται σχετική αιτιολόγηση της διαφοράς ή αναφέρονται τα κατάλληλα μέτρα για τη μείωση της.

4. Οι σχετικές εκθέσεις υποβάλλονται ανά τακτά χρονικά διαστήματα που δεν υπερβαίνουν την πενταετία.».

Άρθρο 6

Αντικατάσταση του άρθρου 6 ν. 4122/2013

(Άρθρο 6 της Οδηγίας 2010/31/ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε από την παρ. 3 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2018/844/ΕΕ)

Το άρθρο 6 του ν. 4122/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 6

Νέα κτίρια

1. Τα νέα κτίρια ή κτιριακές μονάδες πρέπει να πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης που ορίζονται στον ΚΕΝΑΚ.
2. Κατά το στάδιο της έκδοσης οικοδομικής άδειας νέων κτιρίων ή κτιριακών μονάδων εκπονείται και υποβάλλεται στην αρμόδια Υπηρεσία Δόμησης η ΜΕΑ, η οποία συμπεριλαμβάνει και την τεχνική, περιβαλλοντική και οικονομική σκοπιμότητα εγκατάστασης εναλλακτικών συστημάτων παροχής ενέργειας υψηλής απόδοσης, εφόσον είναι διαθέσιμα.
3. Στα νέα κτίρια ή κτιριακές μονάδες είναι υποχρεωτική η κάλυψη μέρους των αναγκών σε ΖΝΧ από ηλιοθερμικά συστήματα. Το ελάχιστο ποσοστό του ηλιακού μεριδίου σε ετήσια βάση καθορίζεται σε εξήντα τοις εκατό (60%). Το ελάχιστο ποσοστό δύναται να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Αδυναμία εφαρμογής του ανωτέρω ποσοστού απαιτεί επαρκή τεχνική τεκμηρίωση σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και τις επικρατούσες συνθήκες.

Η υποχρέωση αυτή δεν ισχύει:

- α) για τις περιπτώσεις γ, δ και ε της παραγράφου 7 του άρθρου 4,
- β) όταν οι ανάγκες σε ΖΝΧ καλύπτονται από άλλα συστήματα παροχής ενέργειας υψηλής απόδοσης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2,
- γ) για κτίρια πολύ χαμηλής ζήτησης σε ΖΝΧ, τα οποία προσδιορίζονται στον ΚΕΝΑΚ.».

Άρθρο 7

Αντικατάσταση του άρθρου 7 ν. 4122/2013

(Άρθρο 7 της Οδηγίας 2010/31/ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε από την παρ. 4 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2018/844/ΕΕ)

Το άρθρο 7 του ν. 4122/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 7

Υφιστάμενα κτίρια

1. Στα υφιστάμενα κτίρια ή κτιριακές μονάδες που ανακαινίζονται ριζικά, η ενεργειακή απόδοση τους αναβαθμίζεται, στο βαθμό που αυτό είναι τεχνικά, λειτουργικά και οικονομικά εφικτό, ώστε να πληρούνται οι ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης οι οποίες καθορίζονται στον ΚΕΝΑΚ. Οι απαιτήσεις αυτές εφαρμόζονται για το σύνολο του ανακαινιζόμενου κτιρίου ή της κτιριακής μονάδας, καθώς και για τα ανακαινιζόμενα δομικά στοιχεία του κελύφους και των τεχνικών συστημάτων.
2. Κατά το στάδιο της έκδοσης οικοδομικής άδειας στις περιπτώσεις κτιρίων ή κτιριακών μονάδων που ανακαινίζονται ριζικά, εκπονείται και υποβάλλεται στην αρμόδια Υπηρεσία Δόμησης η ΜΕΑ η οποία συμπεριλαμβάνει:
 - α) την τεχνική, περιβαλλοντική και οικονομική σκοπιμότητα εγκατάστασης, εναλλακτικών συστημάτων παροχής ενέργειας υψηλής απόδοσης, εφόσον είναι διαθέσιμα,
 - β) τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση υγιεινών κλιματικών συνθηκών εσωτερικού χώρου,
 - γ) την εξέταση των συνθηκών παθητικής και ενεργητικής πυροπροστασίας,
 - δ) την αξιολόγηση κινδύνων που πιθανά επηρεάζουν τη στατική επάρκειά του.».

Άρθρο 8

Αντικατάσταση του άρθρου 8 ν. 4122/2013

(Άρθρο 8 της Οδηγίας 2010/31/ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε από την παρ. 5 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2018/844/ΕΕ)

Το άρθρο 8 του ν. 4122/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 8

Τεχνικά συστήματα κτιρίων και δείκτης ευφυούς ετοιμότητας των κτιρίων

1. Για να βελτιστοποιηθεί η ενεργειακή χρήση των τεχνικών συστημάτων των κτιρίων, καθορίζονται με τον ΚΕΝΑΚ οι απαιτήσεις όσον αφορά τη συνολική ενεργειακή απόδοση, την ορθή εγκατάσταση και τη σωστή διαστασιολόγηση, ρύθμιση και έλεγχο των τεχνικών συστημάτων κτιρίων που εγκαθίστανται σε νέα και υφιστάμενα κτίρια.

Στα υφιστάμενα κτίρια καθορίζονται με τον ΚΕΝΑΚ οι απαιτήσεις για την εγκατάσταση νέων τεχνικών συστημάτων κτιρίων ή για την αντικατάσταση ή αναβάθμιση τους και εφαρμόζονται στον βαθμό που αυτό είναι τεχνικά, λειτουργικά και οικονομικά εφικτό.

Στα νέα κτίρια εγκαθίσταται εξοπλισμός συσκευών αυτορρύθμισης για την αυτόνομη ρύθμιση της θερμοκρασίας σε κάθε δωμάτιο ή, όπου αυτό δικαιολογείται, σε καθορισμένη θερμαινόμενη ζώνη της κτιριακής μονάδας, εφόσον είναι τεχνικά και οικονομικά εφικτό.

Στα υφιστάμενα κτίρια η εγκατάσταση συσκευών αυτορρύθμισης απαιτείται όταν εγκαθίσταται νέα ή αντικαθίσταται η μονάδα παραγωγής θερμότητας που τα εξυπηρετεί, εφόσον είναι τεχνικά και οικονομικά εφικτό.

2. Θεσπίζεται ο δείκτης αξιολόγησης της ευφυούς ετοιμότητας των κτιρίων, που εκφράζει την ικανότητα της προσαρμογής της λειτουργίας του κτιρίου ή της κτιριακής μονάδας στις ανάγκες των νοικοκυριών και του δικτύου και τη δυνατότητα βελτίωσης της ενεργειακής του απόδοσης αλλά και των συνολικών επιδόσεων.

Ο δείκτης ευφυούς ετοιμότητας βασίζεται σε χαρακτηριστικά που αφορούν την εξοικονόμηση ενέργειας, τη συγκριτική αξιολόγηση και την ευελιξία, βελτιωμένες λειτουργίες και δυνατότητες που προκύπτουν από περισσότερο διασυνδεδεμένες και έξυπνες συσκευές.

3. Κατά το σχεδιασμό των σχετικών μέτρων και πολιτικών λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη θέσπιση συνεκτικών πολιτικών για τα κτίρια, τους τομείς της ήπιας και πράσινης κινητικότητας και του πολεοδομικού σχεδιασμού.».

Άρθρο 9

Αντικατάσταση του άρθρου 10 ν. 4122/2013

(Άρθρο 10 της Οδηγίας 2010/31/ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε από την παρ. 6 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2018/844/ΕΕ)

Το άρθρο 10 του ν. 4122/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 10

Χρηματοδοτικά και άλλα κίνητρα για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης νέων και υφιστάμενων κτιρίων

1. Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου και ιδίως για να εξασφαλιστεί η σταδιακή μετάβαση σε κτίρια με σχεδόν μηδενική κατανάλωση ενέργειας, το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας προωθεί χρηματοδοτικά, θεσμικά, διοικητικά, οικονομικά, ή/και άλλα κίνητρα.

2. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, εγκρίνονται μέτρα και παρέχονται χρηματοδοτικά και άλλα μέσα για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης νέων και υφιστάμενων κτιρίων.

Κατά το σχεδιασμό και την εφαρμογή χρηματοδοτικών μέτρων για βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά την ανακαίνιση κτιρίων λαμβάνονται υπόψη οι στοχευόμενες ή επιτυγχανόμενες εξοικονομήσεις ενέργειας, όπως προσδιορίζονται σύμφωνα με ένα ή περισσότερα από τα παρακάτω κριτήρια:

α) η ενεργειακή απόδοση του εξοπλισμού ή του υλικού που χρησιμοποιείται για την ανακαίνιση, όπου ο εξοπλισμός ή το υλικό που χρησιμοποιείται για την ανακαίνιση πρέπει να εγκαθίσταται από υπεύθυνο εγκατάστασης με κατάλληλο επίπεδο πιστοποίησης ή προσόντων,

β) πρότυπες τιμές για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας σε κτίρια,

γ) η βελτίωση που επιτεύχθηκε λόγω της ανακαίνισης με σύγκριση των πιστοποιητικών ενεργειακής απόδοσης που έχουν εκδοθεί πριν και μετά από την ανακαίνιση,

δ) το αποτέλεσμα ενεργειακού ελέγχου,

ε) το αποτέλεσμα άλλης σχετικής διαφανούς και αναλογικής μεθόδου που καταδεικνύει τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.

3. Για εργασίες που έχουν σκοπό τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και τη χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στα κτίρια, στο πλαίσιο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου, μπορεί να παρέχεται χρηματοδότηση από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε.).

4. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας και των κατά περίπτωση αρμόδιων Υπουργών προκηρύσσονται προγράμματα που αφορούν παρεμβάσεις στον κτιριακό τομέα για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κτιρίων, περιλαμβανομένων και κτιρίων κατοικιών, λαμβάνοντας υπόψη τα βέλτιστα από πλευράς κόστους επίπεδα ενεργειακής απόδοσης. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται ο προϋπολογισμός του σχετικού προγράμματος, οι επιλέξιμες κατηγορίες κτιρίων και οι επιλέξιμες κτιριακές παρεμβάσεις, το είδος της χρηματοδότησης και το ποσοστό αυτής, τα κριτήρια επιλογής των έργων για την καθεμία, οι ωφελούμενοι από το πρόγραμμα, ο τρόπος πληροφόρησης του κοινού για το πρόγραμμα, η διαδικασία υποβολής αιτήσεων υπαγωγής σε αυτό, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, η προθεσμία υποβολής τους, η διαδικασία παραλαβής, ελέγχου, αξιολόγησης και έγκρισης των αιτήσεων, η διαδικασία παρακολούθησης της υλοποίησης των επί μέρους έργων που έχουν εγκριθεί και πιστοποίησης των εργασιών που έχουν εκτελεσθεί, ο τρόπος καταβολής της χρηματοδότησης, οι υποχρεώσεις αυτών που έχουν ενταχθεί στο πρόγραμμα και οι συνέπειες μη τήρησης των όρων και των προϋποθέσεων του προγράμματος, καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή του προγράμματος.

5. Στη βάση δεδομένων για τα πιστοποιητικά ενεργειακής απόδοσης του άρθρου 17 του παρόντος συλλέγονται μεταξύ άλλων τα δεδομένα σχετικά με τη μετρηθείσα ή υπολογιζόμενη κατανάλωση ενέργειας κτιρίων, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων κτιρίων για τα οποία, έχει εκδοθεί πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης.

6. Συγκεντρωτικά και ανώνυμα δεδομένα σχετικά με τα ανωτέρω μπορούν να διατίθενται, σύμφωνα με τις ενωσιακές και τις εθνικές απαιτήσεις προστασίας των δεδομένων, για στατιστικούς και ερευνητικούς σκοπούς, καθώς και στον ιδιοκτήτη του κτιρίου.».

Άρθρο 10

Αντικατάσταση του άρθρου 12 ν. 4122/2013

(Άρθρο 12 της Οδηγίας 2010/31/ΕΕ)

Το άρθρο 12 του ν. 4122/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 12

Έκδοση Πιστοποιητικού Ενεργειακής Απόδοσης (ΠΕΑ)

1. Η έκδοση ΠΕΑ είναι υποχρεωτική:

α) μετά την ολοκλήρωση κατασκευής νέου κτιρίου ή κτιριακής μονάδας.

β) μετά την ολοκλήρωση ριζικής ανακαίνισης κτιρίου ή κτιριακής μονάδας,

γ) κατά την πώληση κτιρίου ή κτιριακής μονάδας μέχρι την ενεργοποίηση της Ταυτότητας του Κτιρίου, κατά τις διατάξεις του ν. 4495/2017 (Α' 167) στην οποία περιλαμβάνεται υποχρεωτικώς το ΠΕΑ και ο χρόνος ισχύος αυτού.

δ) κατά την μίσθωση σε νέο ενοικιαστή κτιρίου ή κτιριακής μονάδας, μέχρι την ενεργοποίηση της Ταυτότητας του Κτιρίου κατά τις διατάξεις του ν. 4495/2017 στην οποία περιλαμβάνεται υποχρεωτικώς το ΠΕΑ και ο χρόνος ισχύος αυτού.

ε) για κτίρια συνολικής επιφάνειας άνω των διακοσίων πενήντα τετραγωνικών μέτρων (250 τ.μ.), τα οποία χρησιμοποιούνται από υπηρεσίες του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός ορίζεται κάθε φορά, και τα οποία επισκέπτεται συχνά το κοινό.

2. Κατά την πώληση ή μίσθωση κτιρίων ή κτιριακών μονάδων, επιδεικνύεται από τον ιδιοκτήτη το ΠΕΑ ή αντίγραφο του, στον υποψήφιο νέο αγοραστή ή ενοικιαστή και παραδίδεται αυτό στο νέο αγοραστή ή ενοικιαστή.

3. Κατά την πώληση ή μίσθωση κτιρίων ή κτιριακών μονάδων πριν από την ολοκλήρωση της κατασκευής τους, γνωστοποιείται από τον πωλητή ή τον εκμισθωτή η εκτίμηση της μελλοντικής ενεργειακής απόδοσης τους, όπως αυτή προκύπτει από τη Μελέτη Ενεργειακής Απόδοσης (ΜΕΑ), κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 και 2, στον αγοραστή ή ενοικιαστή κατά περίπτωση. Στην περίπτωση αυτή το ΠΕΑ εκδίδεται μόλις ολοκληρωθεί η κατασκευή του κτιρίου ή της κτιριακής μονάδας, συνοδευόμενο από το πόρισμα του ενεργειακού επιθεωρητή του άρθρου 21.

4. Κατά τη διάθεση προς πώληση ή προς μίσθωση κτιρίου ή κτιριακής μονάδας, απαιτείται η δήλωση του δείκτη ενεργειακής απόδοσης (ενεργειακή κατηγορία), όπως αυτός προκύπτει από το ΠΕΑ, σε όλες τις εμπορικές διαφημίσεις και καταχωρήσεις.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν μπορούν να αποκλειστούν με συμφωνία των συμβαλλόμενων μερών.

6. Από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου εξαιρούνται οι περιπτώσεις γ', δ', ε' και στ' της παραγράφου 7 του άρθρου 4.

7. Κατά την έντυπη ή ηλεκτρονική δήλωση στην αρμόδια Δημόσια Αρχή, μίσθωσης σε νέο ενοικιαστή κτιρίου ή κτιριακής μονάδας, ο αριθμός πρωτοκόλλου του ΠΕΑ καταχωρίζεται υποχρεωτικά σε αυτή.».

Άρθρο 11

Αντικατάσταση του άρθρου 14 ν. 4122/2013

(Άρθρο 14 της Οδηγίας 2010/331/ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε από την παρ. 7 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2018/844/ΕΕ)

Το άρθρο 14 του ν. 4122/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 14

Επιθεώρηση Συστημάτων Θέρμανσης

1. Για κάθε κτίριο διενεργείται επιθεώρηση των προσβάσιμων τμημάτων των συστημάτων θέρμανσης χώρου ή των συστημάτων συνδυασμού θέρμανσης και αερισμού χώρου, ονομαστικής ισχύος εξόδου άνω

των εβδομήντα κιλοβάτ (70 kW), όπως οι μονάδες παραγωγής θερμότητας, το σύστημα ελέγχου, οι κυκλοφορητές κ.ά..

Η επιθεώρηση περιλαμβάνει αξιολόγηση του βαθμού απόδοσης και του μεγέθους της μονάδας παραγωγής θερμότητας σε σύγκριση με τις θερμαντικές ανάγκες του κτιρίου και λαμβάνει υπόψη, τις δυνατότητες του συστήματος θέρμανσης ή του συστήματος συνδυασμού θέρμανσης και αερισμού χώρου να βελτιστοποιήσει την απόδοσή του σε τυπικές ή μέσες συνθήκες λειτουργίας.

Εφόσον δεν έχουν γίνει αλλαγές στο σύστημα θέρμανσης ή στο σύστημα συνδυασμού θέρμανσης και αερισμού χώρου ή στις απαιτήσεις θέρμανσης του κτιρίου μετά από επιθεώρηση δυνάμει της παρούσας παραγράφου, δεν απαιτείται η εκ νέου αξιολόγηση του μεγέθους της μονάδας παραγωγής θερμότητας.

2. Τα τεχνικά συστήματα κτιρίων που καλύπτονται ρητά από συμφωνηθέν κριτήριο ενεργειακής απόδοσης ή συμβατική ρύθμιση που προσδιορίζει συμφωνηθέν επίπεδο βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, όπως οι συμβάσεις ενεργειακής απόδοσης ή των οποίων τη λειτουργία έχει αναλάβει φορέας εκμετάλλευσης ή διαχειριστής δικτύου και τα οποία, υπόκεινται σε μέτρα παρακολούθησης της απόδοσης ως προς το σύστημα, εξαιρούνται από τις απαιτήσεις της παραγράφου 1, με την προϋπόθεση ότι ο συνολικός αντίκτυπος αυτής της προσέγγισης είναι ισοδύναμος με τον αντίκτυπο της παραγράφου 1.

3. Στα μη προοριζόμενα για κατοικία κτίρια με συστήματα θέρμανσης ή συστήματα συνδυασμού θέρμανσης και αερισμού χώρου ονομαστικής ισχύος εξόδου άνω των 290 kW, εφόσον είναι τεχνικά και οικονομικά εφικτό, εγκαθίστανται, έως το 2025, συστήματα αυτοματισμού και ελέγχου, που επιτρέπουν:

α) τη συνεχή παρακολούθηση, καταγραφή, ανάλυση και δυνατότητα προσαρμογής της κατανάλωσης ενέργειας·

β) τη συγκριτική αξιολόγηση της ενεργειακής απόδοσης του κτιρίου, εντοπίζοντας απώλειες στην αποδοτικότητα των τεχνικών συστημάτων του κτιρίου και ενημερώνοντας τον υπεύθυνο των εγκαταστάσεων ή της τεχνικής διαχείρισης του κτιρίου σχετικά με τις δυνατότητες βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και

γ) την επικοινωνία με διασυνδεδεμένα τεχνικά συστήματα κτιρίου και άλλες συσκευές εντός του κτιρίου, και τη διαλειτουργικότητα με τεχνικά συστήματα κτιρίου διαφορετικών κατοχυρωμένων τεχνολογιών, μηχανισμών ή κατασκευαστών.

Τα κτίρια που συμμορφώνονται με τις ανωτέρω απαιτήσεις, εξαιρούνται από τις απαιτήσεις της παραγράφου 1.

4. Τα κτίρια κατοικίας που είναι εξοπλισμένα με:

α) λειτουργία συνεχούς ηλεκτρονικής παρακολούθησης που μετρά την αποδοτικότητα των συστημάτων και ενημερώνει τους ιδιοκτήτες ή διαχειριστές του κτιρίου για τυχόν σημαντική μείωση της αποδοτικότητας ή για ανάγκη συντήρησης του συστήματος, και

β) λειτουργίες αποτελεσματικού ελέγχου για τη διασφάλιση βέλτιστης παραγωγής, διανομής, αποθήκευσης και κατανάλωσης ενέργειας,

εξαιρούνται από τις απαιτήσεις της παραγράφου 1.

5. Όταν εγκαθίσταται, αντικαθίσταται, αναβαθμίζεται τεχνικό σύστημα κτιρίου, διενεργείται επιθεώρηση του μεταβαλλόμενου τμήματος. Η επιθεώρηση περιλαμβάνει αξιολόγηση της συνολικής ενεργειακής απόδοσης του μεταβαλλόμενου τμήματος και του συνολικού συστήματος.

Τα αποτελέσματα παραμένουν διαθέσιμα ώστε να μπορούν να χρησιμοποιηθούν για επαλήθευση της συμμόρφωσης με τις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 8 και για την έκδοση πιστοποιητικών ενεργειακής απόδοσης.»

Άρθρο 12

Αντικατάσταση του άρθρου 15 ν. 4122/2013

(Άρθρο 15 της Οδηγίας 2010/331/ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε από την παρ. 7 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2018/844/ΕΕ)

Το άρθρο 15 του ν. 4122/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 15

Επιθεώρηση συστημάτων κλιματισμού

1. Για κάθε κτίριο διενεργείται επιθεώρηση των προσβάσιμων τμημάτων συστημάτων κλιματισμού, ή συστημάτων συνδυασμού κλιματισμού και αερισμού, ωφέλιμης ονομαστικής ισχύος άνω των 70 kW. Η επιθεώρηση περιλαμβάνει αξιολόγηση του βαθμού απόδοσης και του μεγέθους του συστήματος κλιματισμού σε σύγκριση με τις ανάγκες ψύξης του κτιρίου και λαμβάνει υπόψη, ενδεχομένως, τις δυνατότητες του συστήματος κλιματισμού ή του συστήματος συνδυασμού κλιματισμού και αερισμού να βελτιστοποιήσει την απόδοσή του υπό τυπικές ή μέσες συνθήκες λειτουργίας.

Εφόσον δεν έχουν γίνει αλλαγές στο σύστημα κλιματισμού ή στο σύστημα συνδυασμού κλιματισμού και αερισμού ή στις απαιτήσεις ψύξης του κτιρίου μετά από επιθεώρηση η οποία διεξάγεται δυνάμει της παρούσας παραγράφου δεν απαιτείται η εκ νέου αξιολόγηση του μεγέθους του συστήματος κλιματισμού.

2. Τα τεχνικά συστήματα κτιρίων που καλύπτονται ρητά από συμφωνηθέν κριτήριο ενεργειακής απόδοσης ή συμβατική ρύθμιση που προσδιορίζει συμφωνηθέν επίπεδο βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, όπως οι συμβάσεις ενεργειακής απόδοσης ή των οποίων τη λειτουργία έχει αναλάβει φορέας εκμετάλλευσης ή διαχειριστής δικτύου και τα οποία, υπόκεινται σε μέτρα παρακολούθησης της απόδοσης ως προς το σύστημα, εξαιρούνται από τις απαιτήσεις της παραγράφου 1, με την προϋπόθεση ότι ο συνολικός αντίκτυπος αυτής της προσέγγισης είναι ισοδύναμος με τον αντίκτυπο της παραγράφου 1.

3. Στα μη προοριζόμενα αποκλειστικά για κατοικία κτίρια με σύστημα κλιματισμού, ή συνδυασμού κλιματισμού και αερισμού, ονομαστικής ισχύος εξόδου άνω των 290 kW, εφόσον είναι τεχνικά και οικονομικά εφικτό, εγκαθίστανται, έως το 2025, συστήματα αυτοματισμού και ελέγχου, που επιτρέπουν:

α) τη συνεχή παρακολούθηση, καταγραφή, ανάλυση και δυνατότητα προσαρμογής της κατανάλωσης ενέργειας·

β) τη συγκριτική αξιολόγηση της ενεργειακής απόδοσης του κτιρίου, εντοπίζοντας απώλειες στην αποδοτικότητα των τεχνικών συστημάτων του κτιρίου και ενημερώνοντας τον υπεύθυνο των εγκαταστάσεων ή της τεχνικής διαχείρισης του κτιρίου σχετικά με τις δυνατότητες βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και

γ) την επικοινωνία με συνδεδεμένα τεχνικά συστήματα κτιρίου και άλλες συσκευές εντός του κτιρίου, και τη διαλειτουργικότητα με τεχνικά συστήματα κτιρίου διαφορετικών κατοχυρωμένων τεχνολογιών, μηχανισμών και κατασκευαστών.

Τα κτίρια που συμμορφώνονται με τις ανωτέρω απαιτήσεις, εξαιρούνται από τις απαιτήσεις της παραγράφου 1.

4. Τα κτίρια κατοικίας που είναι εξοπλισμένα με:

α) λειτουργία συνεχούς ηλεκτρονικής παρακολούθησης που μετρά την αποδοτικότητα των συστημάτων και ενημερώνει τους ιδιοκτήτες ή διαχειριστές του κτιρίου για τυχόν σημαντική μείωση της αποδοτικότητας ή για ανάγκη συντήρησης του συστήματος, και

β) λειτουργίες αποτελεσματικού ελέγχου για τη διασφάλιση βέλτιστης παραγωγής, διανομής, αποθήκευσης και κατανάλωσης ενέργειας

εξαιρούνται από τις απαιτήσεις της παραγράφου 1.

5. Όταν εγκαθίσταται, αντικαθίσταται, αναβαθμίζεται τεχνικό σύστημα κτιρίου, διενεργείται επιθεώρηση του μεταβαλλόμενου τμήματος. Η επιθεώρηση περιλαμβάνει αξιολόγηση της συνολικής ενεργειακής απόδοσης του μεταβαλλόμενου τμήματος και του συνολικού συστήματος.

Τα αποτελέσματα παραμένουν διαθέσιμα ώστε να μπορούν να χρησιμοποιηθούν για επαλήθευση της συμμόρφωσης με τις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 8 και για την έκδοση πιστοποιητικών ενεργειακής απόδοσης.».

Άρθρο 13

Αντικατάσταση του άρθρου 21 ν. 4122/2013

Το άρθρο 21 του ν. 4122/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 21

Θέματα οικοδομικών αδειών

1. Για την έκδοση οικοδομικής άδειας νέου ή ριζικά ανακαινιζόμενου υφιστάμενου κτιρίου ή κτιριακής μονάδας, εκπονείται και υποβάλλεται σύμφωνα με το ν. 4495/2017 η οριζόμενη στην παράγραφο 25 του άρθρου 2, Μελέτη Ενεργειακής Απόδοσης (ΜΕΑ) του κτιρίου. Για την έκδοση οικοδομικής άδειας νέου κτιρίου, καθώς και για προσθήκη νέας κτιριακής μονάδας σε κτίριο που ανεγέρθηκε βάσει οικοδομικής αδειάς της οποίας η αίτηση υποβλήθηκε μετά την 01.01.2020, υποβάλλεται ΜΕΑ που τεκμηριώνει ότι το κτίριο πληροί τις τεχνικές προδιαγραφές και τις ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης κτιρίου σχεδόν μηδενικής κατανάλωσης ενέργειας.

2. Μετά τους ελέγχους των Ελεγκτών Δόμησης του ν. 4495/2017 και προκειμένου να εκδοθεί το Πιστοποιητικό Ελέγχου Κατασκευής (ΠΕΚ), απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί η έκδοση του ΠΕΑ του κτιρίου, από Ενεργειακό Επιθεωρητή, σύμφωνα με τη διαδικασία και τις απαιτήσεις της παρ. 4 του παρόντος άρθρου, για τις περιπτώσεις όπου είναι υποχρεωτικό από τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

3. Το ΠΕΑ του κτιρίου ή της κτιριακής μονάδας υποβάλλεται και καταχωρείται ηλεκτρονικά στο Αρχείο Επιθεωρήσεως Κτιρίων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, αντίγραφο δε αυτού υποβάλλεται στην οικεία Υ.ΔΟΜ., συνοδευόμενο από πόρισμα του Ενεργειακού Επιθεωρητή για την τήρηση ή μη των ελάχιστων απαιτήσεων για τα δομικά στοιχεία του κελύφους και τα τεχνικά συστήματα του κτιρίου ή της κτιριακής μονάδας, κατά περίπτωση, που προσδιορίζονται στη Μελέτη Ενεργειακής Απόδοσης (ΜΕΑ).

4. Σε περίπτωση που στο πόρισμα του Ενεργειακού Επιθεωρητή διαπιστώνεται η μη τήρηση των παραπάνω απαιτήσεων, τότε ο εκάστοτε ιδιοκτήτης/διαχειριστής του κτιρίου υποχρεούται να εφαρμόσει εντός προθεσμίας ενός (1) έτους από την έκδοση του ΠΕΑ, μέτρα βελτίωσης σύμφωνα με τις συστάσεις του Ενεργειακού Επιθεωρητή που αναφέρονται στο ΠΕΑ και στο πόρισμά του, τα οποία εξασφαλίζουν τα ανωτέρω. Ακολούθως, διενεργείται εκ νέου ενεργειακή επιθεώρηση και εκδίδεται νέο ΠΕΑ και σε περίπτωση μη ικανοποίησης των ελάχιστων απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης όπως προσδιορίστηκαν στη ΜΕΑ, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 382 του π.δ. 580/1999 (Α' 210) «Κώδικας Βασικής Πολεοδομικής Νομοθεσίας».

Άρθρο 14

Καταργούμενες διατάξεις

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται το άρθρο 6 του ν. 4342/2015 (Α' 143), όπως ισχύει.

ΜΕΡΟΣ Β΄

«Ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/692 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για την τροποποίηση της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και λοιπές διατάξεις»

Άρθρο 15

Σκοπός

Με το παρόν ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο η Οδηγία (ΕΕ) 2019/692 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για την τροποποίηση της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου (ΕΕΕΕ L 117/1 03.05.2019) και ρυθμίζονται σχετικά θέματα της αγοράς φυσικού αερίου στη χώρα.

Άρθρο 16

Τροποποίηση του ν. 4001/2011

(άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/692)

1. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 4001/2011 (Α΄ 179), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, προστίθενται νέες περιπτώσεις (κζ) και (κη), ως εξής:

«(κζ) αγωγός διασύνδεσης (interconnector): αγωγός μεταφοράς φυσικού αερίου που διασχίζει ή γεφυρώνει σύνορο μεταξύ κρατών μελών με σκοπό τη σύνδεση των εθνικών συστημάτων Μεταφοράς αυτών των κρατών μελών, ή αγωγός μεταφοράς φυσικού αερίου μεταξύ ενός κράτους μέλους και μίας τρίτης χώρας μέχρι το έδαφος των κρατών μελών ή τα χωρικά ύδατα του εν λόγω κράτους μέλους.

(κη) ανάντη (ή ανωρρευματικό) δίκτυο αγωγών (upstream pipeline network): κάθε αγωγός ή δίκτυο αγωγών που λειτουργεί ή/και κατασκευάζεται ως μέρος ενός έργου παραγωγής υδρογονανθράκων (πετρελαίου ή φυσικού αερίου), ή χρησιμοποιείται για τη διοχέτευση φυσικού αερίου από ένα ή περισσότερα τέτοια έργα προς μία εγκατάσταση επεξεργασίας ή έναν τερματικό σταθμό ή έναν τελικό παράκτιο σταθμό υποδοχής/εκφόρτωσης.»

2. Στο άρθρο 3 του ν. 4001/2011, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, μετά την παράγραφο 3, προστίθεται νέα παράγραφος 3α, ως εξής:

«3α. Οι Διαχειριστές Συστημάτων Μεταφοράς ή άλλοι οικονομικοί παράγοντες δύνανται να διατηρούν σε ισχύ ή να συνάπτουν τεχνικές συμφωνίες για ζητήματα που αφορούν στη λειτουργία αγωγών μεταφοράς φυσικού αερίου μεταξύ της Ελλάδας και τρίτης χώρας, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω συμφωνίες είναι συμβατές με το εθνικό και ενωσιακό δίκαιο και τις σχετικές αποφάσεις της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας (ΡΑΕ). Οι συμφωνίες αυτές κοινοποιούνται στη ΡΑΕ.»

3. Στο τέλος του άρθρου 3 του ν. 4001/2011, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, προστίθεται νέα παράγραφος 5, ως εξής:

«5. (α) Με την επιφύλαξη τυχόν άλλων υποχρεώσεων εκ του ενωσιακού δικαίου, καθώς και της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών, οι υφιστάμενες συμφωνίες μεταξύ της Ελλάδας και τρίτης χώρας, για την εκμετάλλευση αγωγού μεταφοράς φυσικού αερίου ή Ανάντη Δικτύου Αγωγών, δύνανται να διατηρούνται σε ισχύ μέχρι την έναρξη ισχύος τυχόν μεταγενέστερης συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ίδιας τρίτης χώρας ή μέχρι την εφαρμογή της διαδικασίας του εδαφίου (β).

(β) Με την επιφύλαξη της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών, η Ελλάδα αρμοδίως γνωστοποιεί εγγράφως στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τυχόν πρόθεσή της να εκκινήσει

διαπραγματεύσεις με τρίτη χώρα, προκειμένου για την τροποποίηση, παράταση, προσαρμογή, ανανέωση ή σύναψη συμφωνίας για την εκμετάλλευση αγωγού μεταφοράς φυσικού αερίου, αναφορικά με ζητήματα που εμπíπτουν πλήρως ή εν μέρει στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ. Η εν λόγω γνωστοποίηση περιλαμβάνει την υποβολή των σχετικών εγγράφων, τον προσδιορισμό των διατάξεων που πρόκειται να εξετασθούν ή να αποτελέσουν αντικείμενο επαναδιαπραγμάτευσης, τους στόχους των διαπραγματεύσεων, καθώς και κάθε άλλη σχετική πληροφορία. Η εν λόγω γνωστοποίηση πραγματοποιείται τουλάχιστον πέντε (5) μήνες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία έναρξης των διαπραγματεύσεων. Ακολούθως, εφαρμόζεται η διαδικασία που περιγράφεται στις παραγράφους 3 έως και 15 του άρθρου 49β της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ.».

4. Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 16 του ν. 4001/2011, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, η φράση «στο άρθρο 76 για το Φυσικό Αέριο» αντικαθίσταται από τη φράση «στο άρθρο 61 παράγραφος 2 για το Φυσικό Αέριο».

5. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 25 του ν. 4001/2011, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, προστίθενται νέα εδάφια (γ) και (δ), ως εξής:

«γ) Τη διασφάλιση της συνεπούς εφαρμογής της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ στο έδαφος των κρατών μελών, προκειμένου για υποδομή φυσικού αερίου προς και από τρίτη χώρα, το πρώτο σημείο διασύνδεσης της οποίας με το δίκτυο των κρατών μελών ευρίσκεται στην Ελλάδα.

δ) Τη διασφάλιση της συνεπούς εφαρμογής της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ στο έδαφος και στα χωρικά ύδατα της Ελλάδας, προκειμένου για την εκμετάλλευση των υποδομών φυσικού αερίου προς και από τρίτες χώρες.»

6. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 61, η φράση «ή Παρεκκλίσεις υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 49 της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ» αντικαθίσταται από τη φράση «ή Παρεκκλίσεις υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 49 και του άρθρου 49α της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ».

7. Μετά το άρθρο 93 του ν. 4001/2011, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, προστίθεται άρθρο 93Α ως εξής:

«Άρθρο 93Α

Πρόσβαση σε Ανάντη Δίκτυα Αγωγών (Άρθρο 34 της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ)

1. Οι επιχειρήσεις φυσικού αερίου και οι Επιλέγοντες Πελάτες μπορούν, όπου και αν είναι εγκατεστημένοι, να έχουν πρόσβαση σε Ανάντη Δίκτυα Αγωγών, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων παροχής τεχνικών υπηρεσιών που συνεπάγεται η πρόσβαση αυτή, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, εκτός από τα μέρη των εν λόγω δικτύων και εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούνται για τοπικές δραστηριότητες παραγωγής στον τόπο όπου παράγεται το φυσικό αέριο. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, μετά από γνώμη της ΡΑΕ, καθορίζονται οι όροι, οι διαδικασίες που διασφαλίζουν την ανωτέρω πρόσβαση και ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο θέμα και αναγκαία λεπτομέρεια.

2. Η πρόσβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 παρέχεται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, εφαρμόζοντας τους στόχους της δίκαιης και ελεύθερης πρόσβασης, της δημιουργίας ανταγωνιστικής αγοράς στον τομέα του φυσικού αερίου και της αποφυγής καταχρήσεων δεσπόζουσας θέσης, λαμβάνοντας υπόψη την ασφάλεια και τη σταθερότητα του εφοδιασμού, τη διαθέσιμη ή ευλόγως εφικτή δυναμικότητα και την προστασία του περιβάλλοντος. Για την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 1, δύναται να λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα:

α) η ανάγκη άρνησης της πρόσβασης σε περίπτωση ασυμβατότητας των τεχνικών προδιαγραφών, η οποία δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί ευλόγως,

β) η ανάγκη αποφυγής δυσκολιών οι οποίες δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν ευλόγως και θα ζημίωναν την αποτελεσματική, υφιστάμενη ή μελλοντική, παραγωγή υδρογονανθράκων, συμπεριλαμβανομένων των κοιτασμάτων οριακής οικονομικής βιωσιμότητας,

γ) η ανάγκη ικανοποίησης των ευλόγων και δεόντως αποδεδειγμένων αναγκών του ιδιοκτήτη ή του χειριστή του ανάντη δικτύου αγωγών για τη μεταφορά και επεξεργασία φυσικού αερίου και των συμφερόντων όλων των άλλων χρηστών του ανάντη δικτύου ή των σχετικών εγκαταστάσεων επεξεργασίας ή διαχείρισης που ενδέχεται να θίγονται, και

δ) η ανάγκη εφαρμογής των διαδικασιών για τη χορήγηση άδειας για παραγωγή υδρογονανθράκων σύμφωνα με το ν. 2289/1995 (Α' 27), όπως ισχύει, ή έγκρισης για εγκατάσταση και λειτουργία των σχετικών υποδομών σύμφωνα με το ν. 3982/2011 (Α' 143), όπως ισχύει.

3. Με την απόφαση της παρ. 1 καθορίζεται και μηχανισμός επίλυσης διαφορών. Στο πλαίσιο αυτό, το όργανο επίλυσης διαφορών έχει πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πληροφορίες.

4. Σε περίπτωση διασυνοριακών διαφορών που αφορούν Ανάντη Δίκτυο Αγωγών που αρνείται πρόσβαση για το οποίο έχει δικαιοδοσία η Ελλάδα, εφαρμόζεται ο μηχανισμός επίλυσης διαφορών της παρ. 3. Σε περίπτωση διασυνοριακών διαφορών που αφορούν Ανάντη Δίκτυο Αγωγών επί του οποίου έχουν δικαιοδοσία πλέον της Ελλάδας και άλλα κράτη μέλη, τα οικεία κράτη μέλη διαβουλεύονται μεταξύ τους με σκοπό τη συνεπή εφαρμογή των διατάξεων της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ.

Εφόσον το Ανάντη Δίκτυο Αγωγών προέρχεται από τρίτη χώρα και συνδέεται μόνο με την Ελλάδα, οι αρμόδιες ελληνικές αρχές διαβουλεύονται με τις οικείες αρχές της τρίτης χώρας από όπου προέρχεται το Ανάντη Δίκτυο Αγωγών, με σκοπό να διασφαλίσουν ότι, όσον αφορά το υπό εξέταση δίκτυο, η Οδηγία 2009/73/ΕΚ εφαρμόζεται με συνέπεια στο έδαφος της Ελλάδας.

Εφόσον το Ανάντη Δίκτυο Αγωγών προέρχεται από τρίτη χώρα και συνδέεται πλέον της Ελλάδας και με άλλα κράτη μέλη, τα οικεία κράτη μέλη διαβουλεύονται μεταξύ τους και το κράτος μέλος όπου βρίσκεται το πρώτο σημείο εισόδου προς το δίκτυο των κρατών μελών, διαβουλεύεται με την οικεία τρίτη χώρα από όπου προέρχεται το Ανάντη Δίκτυο Αγωγών, με σκοπό να διασφαλίσουν ότι, όσον αφορά το υπό εξέταση δίκτυο, η Οδηγία 2009/73/ΕΚ εφαρμόζεται με συνέπεια στο έδαφος των κρατών μελών.».